

Sygn. akt IV Kz 293/20

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący : SSO Paweł Pratkowiecki

Protokolant : st. sekr. Magdalena Danek

po rozpoznaniu w sprawie **M. M. (1)(M.)**

podejrzanego o przestępstwo z art. 160 § 2 k.k.

zażalenia obrońcy podejrzanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Głogowie

z dnia 5 sierpnia 2020 r.

w przedmiocie tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k.

postanawia

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że uchylić środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania stosowany wobec podejrzanego M. M. (1) (M.), syna Z., ur. (...) w L..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 5 sierpnia 2020 r. Sąd Rejonowy w Głogowie zastosował wobec podejrzanego tymczasowe aresztowanie do 31 października 2020 r.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył obrońca podejrzanego i wniósł o uchylenie aresztu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd pierwszej instancji, podobnie jak prokurator we wniosku, wyeksponował obawę matactwa, a w szczególności nakłaniania pokrzywdzonego do fałszywych zeznań, jako zasadniczy powód, dla którego zastosowano areszt. Rzecz jednak w tym, że ta obawa nie jest wystarczająco przekonująca. Dość zważyć, że pokrzywdzony (6-cio letnie dziecko) ma stały kontakt z pozostałymi członkami rodziny, w tym ze swoją matką, a żoną podejrzanego. Treść zeznań B. M. z dnia 4 sierpnia 2020 r. wskazuje, że nie ma ona żadnych zastrzeżeń do postawy podejrzanego (męża) w krytycznym dniu i ma zamiar wspierać go w zaistniałej sytuacji. Nie trudno sobie wyobrazić, że i ona może być zainteresowana tym, aby pokrzywdzony złożył zeznania korzystne dla podejrzanego. I choć nie musi to oznaczać nakłaniania do fałszywych zeznań, to jednak omawiana okoliczność wskazuje na słabość argumentu o zapobieżeniu mataczeniu poprzez stosowanie aresztu wobec podejrzanego.

Nie przekonują również uwagi Sądu Rejonowego o grożącej podejrzanemu surowej karze i płynących z tego zagrożeniach dla prawidłowego przebiegu postępowania, albowiem zarzut jaki postawiono podejrzanemu wyklucza powoływanie się na tą okoliczność. Na domniemanie istnienia zagrożeń płynących z realnej możliwości wymierzenia

surowej kary można się powoływać jedynie w wypadku postawienia zarzutu popełnienia przestępstwa zagrożonego karą co najmniej 8 lat pozbawienia wolności (art. 258 § 2 k.p.k.). W innych wypadkach takie domniemanie jest wykluczone, co oznacza konieczność wykazania konkretnych zachowań i sytuacji, istniejących już w chwili orzekania o areszcie, które uzasadniają obawę matactwa lub ukrywania się. W niniejszej sprawie takich okoliczności brak.

Nie bez znaczenia są również trafnie wskazane przez obrońcę skutki aresztowania podejrzanego, jakie dotknąć mogą jego rodzinę, w tym zwłaszcza utrata stałego źródła utrzymania.

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak na wstępie.